

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Václava Novotného v právní věci žalobce **V. H.**, zast. advokátkou Helenou Dvornou, se sídlem AK Lopatecká 18, Praha 4 – Podolí, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 9. 2005, č. j. 14 Az 40/2005 - 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním označeným jako kasační stížnost učiněným faxem dne 5. 10. 2005 u Krajského soudu v Ústí nad Labem se stěžovatel domáhá zrušení usnesení označeného soudu ze dne 16. 9. 2005 ve věci sp. zn. 14 Az 94/2003. Potvrzení tohoto podání učinil stěžovatel písemně dne 10. 10. 2005. Kasační stížnost byla podána ve smyslu ust. § 37 odst. 2 s. ř. s. včas.

Ze spisu vyplývá, že stěžovatel kasační stížností napadá usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 9. 2005, č. j. 14 Az 40/2005 - 17, kterým byl odmítnut návrh na obnovu řízení, který stěžovatel uplatnil proti rozsudku krajského soudu ze dne 9. 2. 2004, č. j. 14 Az 94/2004 - 25 (usnesením soudu ze dne 22. 8. 2005, č. j. 14 Az 94/2003 - 58 opraveno č. j. na 14 Az 94/2003 - 25), kterým, byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2003, č. j. OAM-1007/LE-01-P15-2002. Proti tomuto rozsudku byla podána kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 20. 10. 2004, č. j. 5 Azs 121/2004 - 42 tak, že ji zamítl.

Kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek je podle ust. § 103 s. ř. s. koncipována na principu nutného konkrétního tvrzení stěžovatele, v čem krajský soud, který jeho věc projednával a rozhodl, ve svém rozhodnutí pochybil. Výčet možných tvrzení a tedy důvodů, pro které lze kasační stížnost podat je obsažen v ust. § 103 odst. a) až e) cit. ustanovení. Stěžovatel vak v kasační stížnosti, kterou napadá výše označené usnesení krajského soudu, pouze uvádí, že: podává kasační stížnost a navrhuje zmiňované usnesení zrušit a věc vrátit soudu I. stupně k novému rozhodnutí.

Protože stěžovatel neuvádí, v čem spatřuje nezákonnost, popř. jiné vady rozhodnutí, proti kterému kasační stížnost směřuje, neuplatňuje žádný z důvodů ve smyslu ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než podle ust. § 104 odst. 4 ve spojení s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost jako nepřipustnou odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. února 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu